

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 2T/91/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7624010629
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2025:7624010629.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Monikou Kráľovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. júla 2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.X.XXXX v C. D. E., trvale bytom C. D. E., adresa
na doručovanie: C. D. E., A. D. XX,

uznáva sa za vinného, že

v období od januára 2024 až doposiaľ v meste C. D. E. si ako otec maloletého syna F., nar. X.XX.XXXX neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva priamo z ustanovenia § 62 zákona NR SR č. 36/2005 Z.z. o rodine a rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6P/172/2022-43 z 10.10.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.10.2022, bol zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého syna sumou 200,- eur mesačne počnúc od 2.8.2022 do budúcnosti, a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám jeho matky G. E., čím mu za uvedené obdobie, aj napriek jeho čiastočným úhradám výživného, vznikol dlh na výživnom vo výške 600,- eur, pričom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnil si zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a

z a t o m u u k l a d á

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m) Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu mu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona ukladá obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatil zameškané výživné v sume 600,- eur do rúk oprávnenej G. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H., G. XXX/XXX.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podala dňa 28.10.2024 na tunajší súd obžalobu na obvineného A. B. pre skutok, ktorý je vyššie popísaný a ktorý právne kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom dňa 29.10.2024, proti ktorému obvinený podal odpor, preto samosudkyňa nariadila hlavné pojednávanie.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 Tr. poriadku neurobil žiadne z vyhlásení. K skutku uviedol, že od januára 2024 čo predložil súdu poštové poukazy je to všetko čo zaplatil z titulu výživného. Keď neplatil výživné, nemal prácu. Od januára do apríla 2024 nerobil nikde. V máji 2024 nastúpil do CS Cargo Slovakia, príjem mal slabý cca 720 €. Dohodu ukončil on z dôvodu že zarábalo málo peňazí a bola to veľká drina. Potom mal len fušky, pracoval v podstate na čierno. Takto pracoval do novembra 2024. November, december robil v spoločnosti DOMINT, s. r. o., príjem tam mal tak 600 € v čistom. Tam mal dohodu na určitý čas, ale pokračuje v tej práci od januára 2025 a malo by to byť na trvalo. Opäť uzavrel dohodu o vykonaní práce, ktorú predložil súdu. Počas minulého roku a tohto roku nemal žiadne zdravotné problémy. Počas toho, keď nerobil na dohodu, nebol evidovaný na úrade práce, ani nepoberal žiadne štátne sociálne dávky. Nehlásil sa na úrade práce, pretože sa staral o otca. Od januára 2024 so synom v kontakte vôbec nebol, nestaral sa oňho osobne. Veci synovi kúpil len raz, aj to na narodeniny, nebolo to výživné, ale dar. Nevlastní nehnuteľnosť, ani hodnotnejšie veci ako auto. Iné vyživovacie povinnosti okrem syna nemá. Nepoberá ani žiadny druh dôchodku. Pri rozhodovaní súdu o určení výšky výživného bol, s určenou sumou súhlasil. Dal návrh na zníženie výživného, ktorý mu bol zamietnutý. Opatrovateľský príspevok na otca si nevybavoval, lebo nie je v takej výške, aby vedel zaplatiť výživné. Na nájomnom sa podieľa aj s otcom. Okrem nájomného nemá iné pravidelné platby, ako úver, rieši stravu a bežné veci. Má na svoju osobu jednu exekúciu.

Svedkyňa G. E. na hlavnom pojednávaní (konanom dňa 23.1.2024) vypovedala, že v roku 2024 pracovala, jej mesačný príjem bol okolo 800 € mesačne, poberala daňový bonus 60 €, prídavky na dieťa, obžalovaný občas zaplatil výživné. Od 2.1.2025 je práceneschopná, po ukončení PN je bez práce, pretože obchod, kde pracovala skončil. Jej mesačné výdavky sú 70 € na nájom, býva s priateľom v byte jeho matky, na stravu mesačne dáva cca 150 €, drogéria 50 € až 70 € mesačne, v škôlke platila minulý rok 50 € a 20 € na stravné, teraz je syn predškôľak, sú tam nejaké dotácie škôlka vychádza skrz stravy 20 €, oblečenie synovi kupuje cca každé tri mesiace lebo rastie, 76 € spláca pôžičku, ďalšie výdavky sú na benzín, vozenie do škôlky 50 € až 60 € mesačne. Maloletý syn nemá zdravotné problémy, nosí okuliare. Čo sa týka úhrad výživného 13.2.2024 – 50 €, 21.2.- 50 €, 22.3.-100 €, 12.7.- 600 €, 13.9. – 200 €, 16.9.-100 €, 25.11. – 100 €. Neplnenie vyživovacej povinnosti nemalo na syna trvalo nepriaznivé následky, vie sa o syna postarať, v prípade potreby aj s pomocou priateľa, mamky, sestry. Obžalovaný syna nekontaktuje, nestretáva sa s ním, oblečenie mu kúpil na narodeniny, ďalší dar na Mikuláša, ale v roku 2023.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že má pravdu.

Na hlavnom pojednávaní (konanom dňa 8.7.2025) svedkyňa G. E. uviedla, že obžalovaný jej 22.5. poslal 200 €, v mesiaci jún jej neposlal nič, predchádzajúci dlh mal 400,- €, čiže na výživnom jej dlží spolu 600 € bez mesiaca júl 2025. Obžalovaný sa osobne o syna nestará, napísal jej SMS že dlh do 12-teho uhradí, nenapísal ktorého mesiaca. Obžalovaný o syna neprejavil záujem, ona mu napísala odkedy dokedy sú dovolenke, nereagoval na to nijak. Synovi nič nekúpil. PN bola do 31.4.2025 od 1.5. je práceneschopná, avšak firma v ktorej pracovala už neexistuje funguje tam správca, výpoveď dostala 15.5., čiže túto dobu bola bez akéhokoľvek príjmu, dostala iba nemocenské, 16.5. sa bola nahlásiť na úrad práce, požiadala o dávku v nezamestnanosti, doteraz nemá rozhodnutie zo sociálnej poisťovne, či a v akej výške jej tú dávku priznajú. Syn nikdy nebol, ani nie je vystavený núdzi, pretože ak treba, pomôže jej mamka, sestra, svokra, tým ale že nemá prácu a príjem, chcela by, aby výživné bolo platené riadne a včas.

Podľa § 269 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6P/172/2022 zo dňa 10.10.2022, právoplatným dňa 13.10.2022 bola schválená dohoda o úprave rodičovských práv a povinností k mal. F. B., nar. X.XX.XXXX v znení, že maloleté dieťa sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná maloletých zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach a otec sa zaväzuje prispievať na výživu mal. Aurela výživným vo výške 200 € mesačne ktoré sa zaväzuje uhrádzať k rukám matky vždy do 20. dňa v mesiaci vopred.

Z rodného listu mal. F. B., nar. X.XX.XXXX vyplynulo, že jeho rodičmi sú obžalovaný A. B. a oprávnená G. E..

Z oznámenia Materskej školy Z. Nejedlého 5, Spišská Nová Ves vyplynulo, že mal. F. B., nar. X.XX.XXXX ju v školskom roku 2023/2024 navštevoval.

Zo správ Sociálnej poisťovne, pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 2.7.2024 a 12.9.2024 vyplynulo, že obžalovaný podľa evidencie registra poistencov a sporiteľov SDS vedenom Sociálnou poisťovňou za obdobie od 1.8.2022 nepoberal nemocenské dávky, dávky v nezamestnanosti ani žiaden druh dôchodku. V sledovanom období bol evidovaný od 7.5.2024 do 31.7.2024 v spoločnosti C.S. CARGO a.s. na dohodu o vykonaní práce.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že obžalovaný od 7.5.2024 do 31.7.2024 pracoval v spoločnosti C.S. CARGO, a.s. s vymeriavacím základom vo výške 0 € za mesiace máj a jún a vo výške 1106,33 € za mesiac júl. V období od 6.11.2024 do 31.12.2024 pracoval v spoločnosti DOMINT s.r.o. a jeho vymeriavací základ bol vo výške 77,58 € za mesiac november. V spoločnosti DOMINT s.r.o. opäť začal pracovať od 8.1.2025 a pracoval tam až do 23.5.2025, jeho vymeriavací základ počas tohto obdobia bol v januári vo výške 84,42 €, vo februári vo výške 93,80 €, v marci vo výške 98,49 €, v apríli vo výške 93,80 € a v máji vo výške 70,35 €.

Z emailového oznámenia spoločnosti C.S. CARGO a.s. zo dňa 5.8.2024 vyplynulo, že dohoda o vykonaní práce platná od 7.5.2024 bola ukončená dňa 31.7.2024, obžalovaný nenahlásil žiadnu výživovaciú povinnosť, v mesiacoch máj a jún 2024 mal nulový príjem a za júl 2024 jeho čistá mzda činila 865,47 €.

Obžalovaný sa vyjadril, že prestal chodiť do práce, lebo robil od šiestej do ôsmej večera.

Z dohody o vykonaní práce, ktorú obžalovaný uzavrel sa spoločnosťou DOMINT s.r.o. dňa 7.1.2025, ktorá bola dohodnutá na obdobie od 8.1.2025 do 31.12.2025 vyplýva, že dohodnutú prácu pomocného stavebného robotníka má obžalovaný vykonávať v rozsahu pracovného času 5 h týždenne za dohodnutú hodinovú odmenu 4,69 € a výplata odmeny za vykonanú prácu je splatná 30 deň nasledujúceho mesiaca.

Zo správy Daňového úradu Košice, pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 27.6.2024 vyplynulo, že obžalovaný je daňovým subjektom, za obdobie od 1.1.2020, ku dňu 27.6.2024 nie je evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba a jeho posledné a jediné daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby týkajúce sa zdaňovacieho obdobia 2020 zaslal dňa 30.3.2021. Z príjmov zo závislej činnosti bol odsúdenému vyplatený daňový bonus vo výške 545,28 € na maloletého F. B. nar. X.XX.XXXX.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 26.6.2024 súd zistil, že oprávnená G. E. nie je poberateľkou náhradného výživného a ku dňu podania správy nebola podaná žiadosť o náhradné výživné.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 16.9.2024 súd zistil, že obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie odkiaľ bol naposledy vyradený dňa 3.6.2018 z dôvodu, že počet dní odpracovaných na základe dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru presiahol v úhrne 40 dní v kalendárnom roku na základe čoho prestal spĺňať podmienky.

Z fotokópií poštových poukazov bolo preukázané, že obžalovaný oprávnenej uhradil oprávnenej dňa 13.2.2024 sumu 50 €, 21.2.2024 sumu 50 €, 22.3.2024 sumu 100 €, 12.7.2024 sumu 600 €, 13.9.2024 sumu 200 €, 16.9.2024 sumu 100 € a 25.11.2024 sumu 100 €, 7.2.2025 sumu 1200 €.

V oznámení zo dňa 25.4.2025 oprávnená G. E. čestne prehlásila, že dňa 24.3.2025 od obžalovaného na svoj osobný bankový účet obdržala z titulu výživného sumu 200 € a následne dňa 23.4.2025 prostredníctvom poštového poukazu rovnako z titulu výživného ďalších 200 €. Dlh na výživnom ostal v sume 400 €.

Zo správy Mesta Spišská Nová Ves vyplynulo, že obžalovaný nie je platcom dane z nehnuteľnosti, jeho rodinné a majetkové pomery nie sú známe, nemá záznamy o priestupkoch a jeho správanie nebolo prejednávané Mestským úradom v Spišskej Novej Vsi.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MVSR vyplynulo, že sa obžalovaný v období od 1.4.2017 do 1.10.2024 dopustil dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Pri prvom odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/80/2017 zo dňa 1.8.2017, právoplatným dňa 18.8.2017 za spáchanie prečinu podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, v ktorej sa osvedčil, sa naňho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Pri druhom odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/83/2023 zo dňa 23.11.2023, právoplatným dňa 23.11.2023 za spáchanie prečinu podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a prečinu podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd podmienenečne odložil výkon trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov do 24.11.2024, ktorá v čase páchania skutku stále plynula.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil a tak, ako je popísaný vo výroku rozsudku.

V konaní nebola pochybnosť o tom, že mal. F. B., nar. X.XX.XXXX je dieťaťom obžalovaného A. B., čo preukázal rodný list. Na základe rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6P/172/2022 zo dňa 10.10.2022, právoplatným dňa 13.10.2022 bola schválená dohoda o úprave rodičovských práv a povinností, ktorou bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a obžalovaný bol ako otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 200 € mesačne a to k rukám matky G. E., vždy do 20. dňa v mesiaci vopred. Vyživovacia povinnosť obžalovaného voči jeho maloletému dieťaťu stále trvá, nakoľko vzhľadom na vek maloletého je zrejme, že nie je schopné samé sa živiť.

Z výpovedí obžalovaného, svedkyne G. E. a listinných dôkazov mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný výživné striedavo platil a neplatil, niekedy zaplatil viac a inokedy menej. K úhradám výživného došlo konkrétne v roku 2024 vo februári (2 x 50 €), marci (100 €), júli (600 €), septembri (200 € a 100 €) a novembri (100 €), v roku 2025 vo februári (1200 €), marci (200 €), apríli (200 €) a máji (200 €). Dlh takto ku dňu vyhlásenia rozsudku prvostupňovým súdom ostal vo výške 600,- €.

Obžalovaný v konaní nepoprel zákonnosť ani výšku uloženú vyživovacej povinnosti o ktorej mal vedomosť. Obdobia kedy nehradil výživné odôvodňoval tým, že nepracoval. Zároveň v súvislosti s touto jeho obhajobou je nutné poukázať na skutočnosť, že v dobe, kedy nepracoval, nebol vedený ani ako uchádzač o zamestnanie, ani nepoberal žiadny druh sociálnej dávky. Tiež uviedol, že v čase, kedy nepracoval sa staral o otca a ako sám uviedol, opatrovateľský príspevok pri starostlivosti si nevybavil, z dôvodu, že by nebol v takej výške, aby vedel zaplatiť výživné. Následne obžalovaný mal prácu v spol. CS Cargo Slovakia, o ktorú prišiel vlastným pričinením, napriek tomu, že mal riadny príjem, ktorý by mu umožňoval plnenie vyživovacej povinnosti, s odôvodnením, že dosahovaný príjem nebol úmerný tomu, koľko práce a ako dlho robil. Následne obžalovaný priznal, že mal príjem z fušiek a od novembra 2024 opäť pracoval v spoločnosti DOMINT, s. r. o. s dohodou na určitý čas, v ktorej pokračoval aj následne od januára 2025. Zároveň potvrdil, že nemá žiadne zdravotné obmedzenia, ktoré by mu bránili byť práce činným.

Z vyššie uvedeného je takto zrejme, že u obžalovaného A. B. neexistovala žiadna okolnosť, ktorá by mu objektívne vo vzťahu k plneniu výživného, bránila riadne a včas plniť svoju povinnosť vyživovať maloletého syna, ako napr. zlý zdravotný stav, v dôsledku ktorého by sa nemohol zamestnať a výška nemocenského by nedosahovala ani sumu životného minima na jednu dospelú osobu, či poberanie minimálnych dávok hmotnej núdze alebo inej štátnej sociálnej dávky pod. Práve naopak, obžalovaný bol

pracovne činný, o jeden príjem z pracovnej činnosti prišiel vlastným zavinením. Preto súd konštatoval, že obžalovaný nielen mal, ale aj mohol výživné plniť, a to v súdom určenej výške 200,- eur mesačne. Obžalovaný buď mal príjem alebo pri posudzovaní trestnej zodpovednosti pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona treba vychádzať z toho, že osoba, ktorá má zákonnú vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti na to, aby túto svoju povinnosť v reálne možnej výške splnila. Keďže vina obžalovaného bola v konaní nepochybne a jednoznačne preukázaná, súd ho uznal vinným zo spáchania skutku popísaného vo výroku rozsudku.

Súd ustálil zistený skutkový stav podľa § 122 ods. 13 Tr. zákona v zmysle ktorého, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa. Čo sa týka vyčísleného dlhu na výživnom vo vzťahu k oprávnenej G. E. bol dlh ustálený na sumu 600,- €, pričom vychádzal zo súdom určenej výšky vyživovacej povinnosti vo výške 200,-€ mesačne a zohľadnil zaplatenie výživného, ktoré bolo na hlavnom pojednávaní preukázané.

Obžalovaný nevyužil možnosť tzv. účinnej ľútosti podľa § 86 písm. a) Tr. zákona, keďže celý dlh na výživnom neuhradil, napriek dlhej dobe, v ktorej mal túto možnosť takto urobiť.

Obžalovaný A. B. po subjektívnej aj objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, pretože najmenej dva mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného. Uvedeného konania sa dopustil tak, že v období od 1. januára 2024 doposiaľ v meste C. D. E. ako otec mal. F. B., žiaka materskej školy neprispieval riadne a včas na jeho výživu tak, ako mu to vyplýva z § 62 Zákona a rodine a ako mu bola určená súdom v civilnom konaní, pričom nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie.

Z konania obžalovaného a okolností spáchania skutku, je zrejmé, že obžalovaný konal vo vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a) Tr. zákona, pretože vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu zákonného nároku na riadnu výživu zo strany oboch rodičov, bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, keďže výživu zabezpečuje matka.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31, § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle v ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) spočívajúcu v tom, že bol už za trestný čin odsúdený.

Napriek tomu, že obžalovaný predmetnú trestnú činnosť páchal počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v trestnom konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/83/2023, súd pristúpil k uloženiu trestu odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov, ktorého výkon mu ale odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, pretože zohľadnil to, že konanie obžalovaného bolo vyhodnotené ako nedbanlivostné, počas hlavného pojednávania zaplatil časť dlhu na výživnom vo februári 2025 napríklad v sume 1.200,-€ a vzhľadom na skutočnosť, že má zamestnanie, a aj keď nepravidelne, čo to z výživného uhradí. Zároveň mu ale uložil povinnosť, aby v skúšobnej dobe zaplatil dlžné výživné vo výške 600,-eur do rúk oprávnenej G. E. vzhľadom na skonštatovanú trestnú zodpovednosť za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy a pretože má reálnu možnosť dosahovať príjem z pracovnej činnosti, ktorý mu to umožní. Obžalovaný si musí byť zároveň vedomý, že neplatením bežného výživného (200,-eur mesačne do 20. dňa v mesiaci vopred) by sa opäť mohol dopustiť trestného činu zanedbania povinnej výživy a zároveň nezaplatením dlžného výživného

počas plynutia skúšobnej doby sa vystavuje možnosti premeny uloženého trestu odňatia slobody na nepodmienečný.

Takto uložený trest súd považuje za spravodlivý, ktorý splní účel sledovaný Trestným zákonom tým, že ním bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov. Týmto trestom bude zabezpečená aj možnosť platenia výživného zo strany obžalovaného, ktorý si musí uvedomiť, že na výživu svojho dieťaťa detí je podľa zákona povinný prispievať každý z rodičov.

Súd ešte dodáva, že do konania podľa § 256 ods. 3 Tr. poriadku nepripustil ako poškodenú G. E., ktorej bolo v prípravnom konaní priznané postavenie poškodenej strany z dôvodu, že vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu vzniká priamo zo zákona. Dlh obžalovaného na nezaplatenom výživnom teda nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenia zákonnej povinnosti, preto osoba vo vzťahu ku ktorej bolo treba plniť výživné, nemá v trestnom konaní postavenie poškodeného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.